

Чувамо сећање на Светог Саву

Сваке године 27. јануара прослављамо нашег великог светитеља. На овај празник увек се присећамо свега што је за нас учинио.

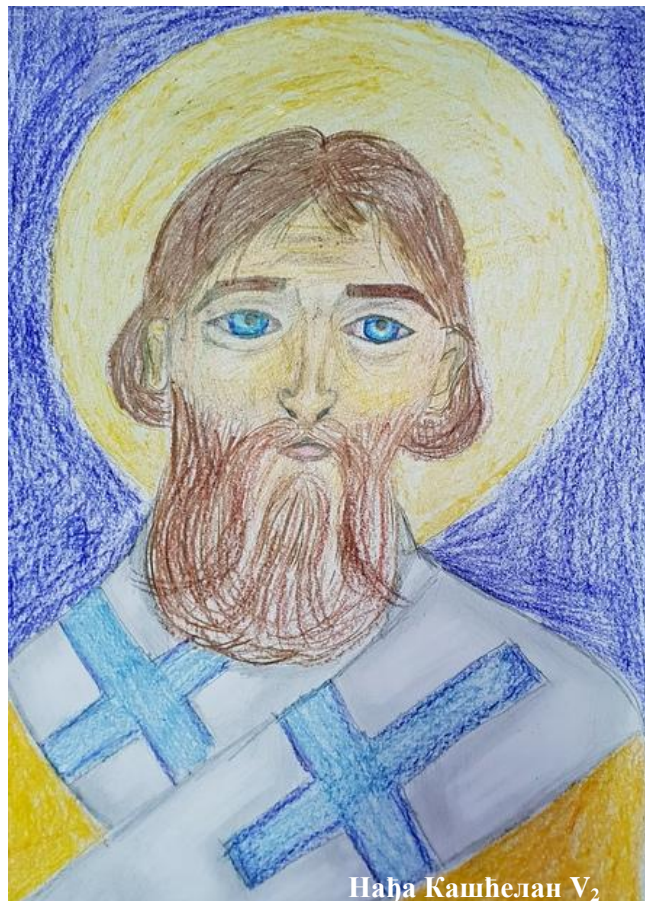
Растко Немањић рођен је 1175. године у једном малом месту Мишчиће, близу Новог Пазара, у Рашком округу. У најранијим данима живота у њему се буди дух православља. Није желео да ратује, осваја, влада, као његова браћа. Није размишљао о обичним, световним стварима и убрзо је напустио дворе, побегао и замонашио се на Светој гори, у једном руском манастиру.

Обукао је црну одору, одрезао косу и прихватио духовно име Сава.

Свети Сава је урадио много за српски народ, превазилазећи многобројне тешкоће и због тога смо му и данас захвални. Његов највећи успех је био успостављање аутокефалне православне цркве, без које српски народ данас не би био исти. Када се и његов отац Стефан Немања замонашио и добио духовно име Симеон, заједно су подигли манастир Хиландар, српски манастир на Светој гори.

Сећање на Светог Саву чува се кроз различите записе. У њима се приказује доброта и мудрост светитеља. Нарочито се писало о доброти овог светитеља. О томе су сачуване разне легенде. У једној од њих се говори о томе како је Сава био учитељ. Једном његовом ученику је нестао мед, па се Сава досетио и рекао да ће оном ко је појео мед током ручка пасти пчела на капу. Тај се дечак током ручка све време окретао и махао, и тако је ухваћен. У овој легенди, као и у многим другим, истиче се мудрост нашег светитеља.

Један византијски цар је рекао да се величина једног народа не гледа по броју људи, нити по величини територији коју насељавају, већ се мери по броју светитеља и угодника Божијих. И управо то је показало колика је величина српског народа, захваљујући Светом Сави.

Нађа Кашћелан V₂